

Caspari-keskuksen UUTISIA

Kesäkuu 2016

Sana toiminnan- johtajalta

Elisabeth E. Levy

Rakkaat Caspari-keskuksen ystävät ja tukijat

Olemme täällä Caspari-keskussa Jerusalemissa juuri saaneet päätökseen "Juutalainen Jeesus" -kurssin. Kymmenen päivän ajan osallistujat Suomesta, Ruotsista, Tanskasta ja Taiwanilta yhdessä joidenkin paikallisten kanssa oppivat kristinuskon juurista ja Jeesukseen uskovista juutalaisista sekä ensimmäisten vuosisatojen aikana että tänä päivänä. Eräs osallistuja totesi: "En ole koskaan ennen tullut ajatelleeksi, että Jumalan Poika ja Messias, joka istuu Isän oikealla puolella, on juutalainen!"

Kun näemme antisemitismin aallon pyyhkivän monien maiden yli, on tärkeämpää kuin koskaan nousta sanomaan: "Ei koskaan enää." Tällaiset kurssit kuten "Juutalainen Jeesus" muistuttavat meitä kaikkia uskomme juurista.

Kiitos tuestanne ja rukouksistanne!

Siunatkoon
Israelin Jumala
teitä
Jerusalemissa!

Juutalaiset juuret vai kontekstualisaatio?

Toisinaan messiaaniset juutalaiset ihmettelevät sitä, että kristityt sietävät juhlissaan pakanallista alkuperää olevia symboleja kuten joulukuusta ja pääsiäismunia. Jotkut kristityt puolestaan eivät ymmärrä, miksi heidän pitäisi kiinnostua Jeesuksen juutalaisuudesta; Jeesushan samastui jokaiseen kansaan ja Raamatun viesti pelastuksesta on hyvin universaali. Molemmat näkemykset ovat perusteltuja ja voi näyttää mahdottomalta sovittaa niitä yhteen.

Alunperin kristinuskon oli juutalainen liike – Jeesus ja opetuslapset eivät aikoneet perustaa uutta uskontoa. Ensimmäiset Jeesuksen seuraajat olivat juutalaisia. Jopa Paavali, jota kutsutaan pakanoiden apostoliksi, meni aina ensin synagogaan puhuakseen juutalaisille. Kun hän saarnasi muille, nämäkin olivat useimmissa tapauksissa Jumalaa pelkääviä pakanoita: Israelin Jumalasta kiinnostuneita ihmisiä synagogien liepeillä. Paavali itse näyttää noudattaneen juutalaista lakia (Apt.21), vaikka hän puhui kiivaasti pakanoiden vapauden puolesta ja alleviivasi sitä, että myös juutalaiset pelastuvat yksin uskon kautta. Apostolien kokous Jerusalemissa (Apt.15) päätti, että pakanoiden ei tarvinnut kääntyä juutalaisuuteen voidakseen seurata Jeesusta.

Alunperin kristinuskon oli juutalainen liike

Yksi syy siihen, että usko juutalaiseen Jeesukseen levisi niin nopeasti antiikin maailmassa, oli itse asiassa sen kyky sopeutua erilaisiin olosuhteisiin ja kulttuureihin. Voimme kuulla tämän uuden, mullistavan asenteen siinä, kuinka Paavali "kontekstualisoi itsensä" evankeliumin tähden:

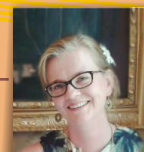
Vaikka olen vapaa ja kaikista riippumaton, olen ruvennut kaikkien orjaksi voittaakseni Kristukselle mahdollisimman monia. Voittaakseni hänen omikseen juutalaisia olen näille ollut kuin juutalainen; voittaakseni lain alaisina eläviä olen näille ollut kuin lain alainen, vaikka en olekaan lain alainen. Voittaakseni ilman lakia eläviä olen näille ollut kuin eläisin ilman lakia...

(1.Kor.9:19-23)

Näkökulmia työpöydän takaa

Sanna Erelä

Projektikoordinaattori

Kun evankeliumi ja kulttuuri kohtaavat, tapahtuu sanoman kontekstualisoitumista. Kun julistamme evankeliumia, läsnä on aina vähintään kolme kontekstia: sanoman raamatullinen konteksti, julistajan konteksti ja kuulijan konteksti. Emme voi sivuuttaa tätä, jos haluamme tavoittaa ihmisiä ilosanomalla. Ilman kontekstualisaatiota ihmiset eivät löydä yhteyttä Jeesukseen syvällä tavalla. Usko tuntuu heistä tuontitavaralta, kirkot eivät juurru sisälle kulttuuriin, emmekä saa nähdä evankeliumin todella valtaavan alaa. Tämä pitää paikkansa kaikilla lähetyskentillä – niin muslimimaissa, Israelissa kuin jälkikristillisessä Euroopassa tai Amerikassakin!

Ensimmäisten vuosisatojen aikana Jeesukseen uskovat juutalaiset jäivät vähemmistöksi pakanakristittyjen hallitsemassa kirkossa. Monista historiallisista syistä juutalaisvastaiset ajatukset juurtuivat kirkkoon, joka vieraantui alkuperästään. Tämä on ollut johtamassa tilanteeseen, jossa raamatuntekstien alkuperäinen merkitys on usein kateissa. Postmodernissa maailmassa jokaisella on oma tarinansa, ja kontekstualisoinnin nimissä Raamattuun voidaan heijastaa melkein mitä vain. "Ajelehtiva" kirkko tarvitsee tänä päivänä ankkuroitumista juuriinsa ja työtä niiden löytämiseksi – siitäkin huolimatta, että Raamatun kirjoituksia ja meitä erottaa lähes 2000 vuoden ajallinen kuilu. Tässä prosessissa vuorovaikutus Jeesukseen uskovien juutalaisten kanssa on välttämätöntä.

Evankeliumin juutalaisuuden ja kontekstualisaation välillä tulee aina olemaan jännite, mutta silti niitä molempia tarvitaan. Parhaimmillaan tämä jännite luo uutta – Jumalan kunniaksi!

"Miten Saksa kohteli sinua, Alec?"

Alec Goldberg
Paikallistytön johtaja

Näin alkoi eräältä kollegaltani tullut sähköposti pari päivää sitten. Reilu viikko sitten vietimme Israelissa holokaustin uhrien muistopäivää ja mielessäni käväisi: "Paljon paremmin kuin kansaani muutama vuosikymmen aikaisemmin." Olin äskettäin Saksassa vierailevana puhujana joka toinen vuosi pidettävässä messiaanisten juutalaisten konferenssissa, jonka järjestää Evangeliumdienst für Israel (EDI), yksi Caspari-keskuksen kumppanuusjärjestöistä. Minuun tekivät voimakkaan vaikutuksen ne monet saksalaiset, jotka ovat messiaanisten seurakuntien jäseniä ja jotka osallistuivat tapahtumaan. Useimmat heistä ovat vilpittömiä juutalaisten ystäviä ja joillakin heistä on juutalainen puoliso, mutta vielä merkittävämpää on se, että nämä saksalaiset uskonveljet ja -sisaret ovat täynnä rakkautta kansaani kohtaan. Siinä tosiasia on jotakin hyvin vapauttavaa 20. vuosisadan historian taustaa vasten.

Matkaani mahtui muitakin positiivisia kokemuksia. Sain esimerkiksi seurata keskustelufoorumia, johon osallistui kolme paikallisen messiaanisen seurakunnan johtajaa ja kolme seurakuntalaista. Kultakin heistä kysyttiin heidän näkemyksiään messiaanisesta liikkeestä Saksassa. Lähes yksimielisesti kaikki toivat esiin teologisen koulutuksen tarpeen – mikä minua Caspari-keskuksen työntekijänä tietysti suuresti ilahdutti. Kiitollisena kuuntelin myös berliiniläistytön kertomusta iranilaisperheestä, joka tuli pakolaisena Saksaan ja löysi uskon Jeesukseen. Kuulen paljon tämän tyyppisiä tarinoita eurooppalaisilta ystäviltäni, mutta tässä tapauksessa oli erityistä se, että petyttyään islamiin ja tutustuttuaan Jeesuksen nämä ihmiset halusivat liittyä messiaaniseen seurakuntaan. Miksi? Koska aikanaan kaikki alkoi juutalaisten keskuudesta!

Paras muistoni matkalta liittyy havaintoihini siitä, kuinka messiaaninen liike Saksassa on kehittynyt. Kaksi vuotta sitten edellisen vierailuni aikana konferenssissa juutalaiset sisareni ja veljeni olivat täynnä innostusta juutalaisuudestaan ja kaikesta sen ympärillä: kipan ja talitin (rukousviitta) käytöstä, ruokasäädöksistä, perinteisestä sapattiliturgiasta, juutalaisista lauluista ja rabbiinisista kommentaareista. Tunnettu liikkeen johtaja puhui sapattipalveluksessa messiaanisten kutsumuksesta Saksassa ja kaikkialla maailmassa. Hän oli täynnä intoa siitä ainutkertaisesta roolista, joka meillä juutalaisilla on Messiaan ruumiissa. Minäkin olin innoissani, mutta samanaikaisesti koin, että jotakin puuttui.

Tänä vuonna sama johtaja saarnasi taas sapattiaamuna ja nyt hänen viestinsä oli erilainen. Hän ei edelleenkään kieltänyt juutalaisen identiteetin merkitystä, mutta osoitti tinkimättömästi, että vuosien aikana Saksan messiaanisen

liikkeen huomio oli siirtynyt sivuun tärkeimmästä asiasta – Jeesuksesta. Vapahtajan rakkauden ja uskovien yhteyden sijaan keskipisteeseen oli tullut juutalainen identiteetti ja traditio. Nyt oli aika korjata vinoutunut arvojärjestys. Sain vaivoin hillittyä itseäni huutamasta siihen: "Amen!" Jälkikäteen menin ja kiitin häntä. Minulle tämä puheenvuoro oli merkki lisääntyvästä kypsyydestä: he olivat selvinneet identiteettikriisistä, jonka jokainen Jeesukseen uskova juutalainen kohtaa ennemmin tai myöhemmin. Saksan messiaanisen liikkeen tulevaisuus näyttää valoisalta.

Casparin kuulumisia

Jesus the Jew

-A Light to the Nations

Juutalainen Jeesus, valo maailman kansoille

Huhtikuussa pidimme Caspari-keskuksessa kymmenpäiväisen kurssin *Juutalainen Jeesus, valo maailman kansoille*. Se oli suunnattu teologeille, pastoreille, lähetystyöntekijöille ja muille kiinnostuneille.

Kun Jumala tuli yhdeksi meistä, se tapahtui tietyssä kulttuurisessa, sosiaalisessa, taloudellisessa ja poliittisessa kontekstissa ensimmäisen vuosisadan Israelissa. Silloisen tilanteen ymmärtäminen on edellytys sille, että voi ymmärtää teologiaa jossakin toisessa viitekehyksessä.

Kurssin aikana halusimme oppia lisää siitä, mitä evankeliumi tarkoitti alkuperäisessä yhteydessään, jotta kykenisimme esittämään sen selkeästi myös tänä päivänä. Jälkikäteen oli rohkaisevaa lukea kurssilaisten palautteita. Tässä muutama ote:

- "Yksi elämän huippukokemuksia."
- "Se oli mahtavaa; kuulimme paljon erilaisia ajatuksia. Käsittelimme vaikeita kysymyksiä kuten poliittista konfliktia ja sitä, mitä on olla messiaaninen juutalainen. Eikä meille tarjottu helppoja vastauksia. Toivon että voin viedä jotain tästä omaan ympäristöni."
- "Odotan, että pääsen suosittelemaan tätä ruotsalaisille veljilleni!"

Me Caspari-keskuksessa toivomme näkevämme sinut seuraavalla kurssillamme 23.4.–4.5.2018.

Mediakatsaus ✂

Caspari-keskus julkaisee viikottain yhteenvedon israelilaisessa mediassa julkaistuista messiaanista juutalaisuutta, lähetystyötä ja kristinuskoa käsittelevistä artikkeleista. Mediakatsaus on saatavissa sähköpostitse ilmaiseksi rekisteröitymällä kotisivuillamme www.caspari.com.

Lähetystyön vastainen toiminta *Zman Ma'ale, 7. huhtikuuta 2016*

Ma'ale Aduminin kaupungin rabbi Yehoshua Katz kirjoitti avoimen kirjeen vastineeksi erilaiseen evankelioivaan materiaaliin, jota äskettäin jaettiin kaupungissa. Hän halusi varoittaa yleisöä henkilöistä tämän takana: "He ovat petkuttajia, joiden pohjimmainen motiivi on johtaa viattomia ja tietämättömiä ihmisiä harhaan."

Arkeologia *Israel Hayom; Haaretz, 20. huhtikuuta 2016*

Neljä vuotta sitten kaksitoistavuotias Neshama Spielman osallistui perheensä kanssa Emek Tsurimissa Jerusalemissa Tempelivuoren kaivausprojektiin, jossa esineitä siivilöidään maa-aineksen joukosta. Hän löysi 3200 vuotta vanhan egyptiläisen amuletin, josta arkeologit ovat nyt sanoneet, että siinä on nimi faarao Thutmosis III. "Pääsiäisen vietto tuntuu minusta tänä vuonna erityisen merkitykselliseltä", Neshama kertoi.

Michellen kynästä

Michelle Van Loon
Hallintosihteeri, Yhdysvallat

Jumalan armon löytämä

Kaksi miestä meni temppeliin rukoilemaan. Toinen oli fariseus, toinen publikaani. Fariseus asettui paikalleen seisomaan ja rukoili itsekseen: "Jumala, minä kiitän sinua, etten ole sellainen kuin muut ihmiset, rosvot, huijarit, huorintekijät tai vaikkapa tuo publikaani. Minä paastoan kahdesti viikossa ja maksan kymmenykset kaikesta, siitäkin mitä ostan." Publikaani seisoj taempuna. Hän ei tohtinut edes kohottaa katsettaan taivasta kohti vaan löi rintaansa ja sanoi: "Jumala, ole minulle syntiselle armollinen!" (Luukas 18:10-13)

Kuvittele mielessäsi tämän Jeesuksen vertauksen näyttämö. Omien puutteidensa painon alla taipuva mies saapuu avoimelle temppelipihalle. Ehkä hän on nuori, parhaassa iässä, mutta tänään hän liikkuu kuin reuman vaivaama vanhus kantaen näkymätöntä taakkaa. Kun hän lähestyy, tukahdutetut kyynelleet alkavat virrata hänen kasvoilleen.

Mies nyhkyttää eikä pysty enää jatkamaan. Hän kurottaa kätensä rukoukseen kuin yrittäisi tarttua pelastusnaruun. Nähdessään oman ojentuneen kätensä hän alkaa itkeä toistamiseen. Nyrkkiin puristetulla kädellä hän lyö rintaansa uudelleen ja uudelleen... vasemmalla kädellä, oikealla kädellä, vasemmalla... Hänen kulttuurissaan yleensä naiset ilmaisevat surua ja särkynyttä sydäntä tällaisella voimakkaan fyysisellä tavalla.

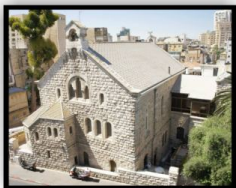
Mutta toinen mies, ylpeä ja itseriittoinen, seisoo pihan etuosassa, eikä voi olla huomaamatta ei-toivotun syntisen aiheuttamaa häiriötä. Tämä virheetön mies on tottunut esittelemään jatkuvasti hengellistä elämäänsä kuin olisi näyttämöllä vastaanottamassa aplodeja. Nyt yhtäkkiä valokeila kääntyykin pois hänestä, eikä hän pidä siitä vähääkään. Mies vilkaisee olkansa yli nähdäkseen häiriön aiheuttajan ja ärsyntyminen välähtää hänen kasvoillaan, kunnes hän taas kokoaa itsensä. Hän on sentään ammattilainen.

Tämä uskonnollinen johtaja haluaa jokaisen esipihalla tietävän, että on olemassa oikea tapa ilmaista itseään Jumalan edessä. Hänen takanaan elämöivä syntisäkki toimii yksinkertaisesti väärin. Johtaja suoristaa ryhtiään antaakseen oppitunnin Ainoasta Oikeasta Tavasta Rukoilla. Kasvot kohotettuina ja kämmenet avoimina hän jatkaa taivaaseen suunnattua puhetulvaansa, mutta syntisen miehen avunhuutoja on mahdollon jättää huomiotta.

Lopulta, viimeisenä yrityksenään vangita yleisön huomio uskonnollinen johtaja pyörähtää ympäri. Hän huitaisee kädellään vähättelevästi kuin yrittäen siten vaihtaa nyhkyttävän miehen. Ele viestittää: "Katsokaa muualle. Hän ei voi osoittaa teille tietä Jumalan luo. Minä voin." Sitten hän palaa takaisin täydellisten, ulkoa opeteltujen rukoustensa pariin. Kaikkien huomio on taas kiinnittyneenä häneen.

Tai ainakin melkein kaikkien. Itkevä mies, polvistuneena pölyiselle kivetykselle vuodattaa sydämensä syvyydestä Jumalalle sanat, joita Isä kaipaa kuulla meiltä jokaiselta, kun haluamme korjata suhteemme häneen: "Jumala, ole minulle syntiselle armollinen!"

Rukoillaan...

- juutalaisten ja messiaanisen liikkeen puolesta Euroopassa
- Jumalan johdatusta työhömmme
- osallistujia norjalaisten teologianopiskelijoiden kurssille keväällä 2017
- rauhaa Jerusalemitte, Israelille ja koko Lähi-itään

Caspari-keskus

- Raamatun ja juutalaisuuden opintokeskus • ללימודי המקרא והיהדות • תוכנית קספרי • 55 HaNevi'im St., PO Box 46, Jerusalem 9100001, Israel • Puh: +972 2-6233926 • Fax: +972 2-6251933 • Sähköposti: caspari@caspari.com • www.caspari.com

"Varustaen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen." Ef. 4:12

Voit tukea työtämme esirukouksin, vapaaehtoistyöllä tai taloudellisesti. Suomessa Caspari-keskuksen kumppanuusjärjestöjä ovat Kansanlähetys, Kylväjä ja Sley. Työtämme tukevat myös Sansa ja Ely.